Quelle: https://manuscripta.at/?ID=916
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

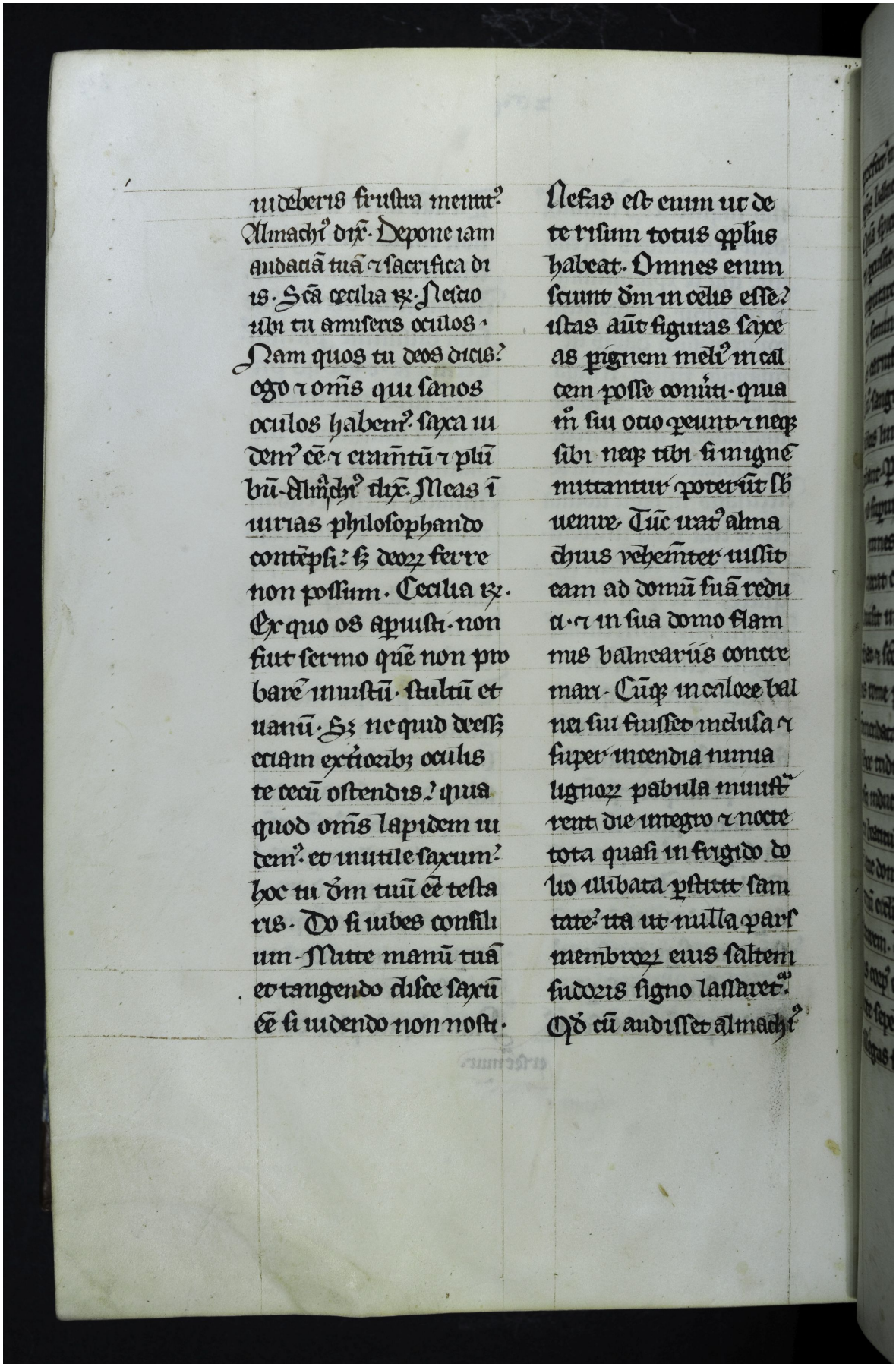

uideberis frustra mentit.
Almachi dixit. Depone iam
audacia tua et sacrifica di
is. Sca cecilia dixit. Nescio
ubi tu amiseris oculos.
Nam quos tu deos dicis?
ego et omis qui sanos
oculos habent? saxa iu
dent esse et cramtu et plu
bu. Almachi dixit. Meas i
uurias philosophando
contepsi? et deos ferre
non possum. Cecilia dixit.
Ex quo os apuisti. non
fiut sermo que non pro
bare inuistu. stultu et
uanu. Et ne quid deest
etiam exterioribus oculis
te ceca ostendis? qua
quod omis lapidem iu
dent. et inutile saxum?
hoc tu dm tuu esse testa
ris. Do si iubes consilu
um. Mitte manu tua
et tangendo disce saxu
esse si iudendo non nosti.
Nefas est enim ut de
te tristim totis qplus
habeat. Omnes enim
sciunt dm in celis esse?
istas autem figuras saxe
as pignem meli in cal
cem posse conuiti. qua
tm sui oto peunt et neq
sibi neq tibi si in igne
mittantur poterut sli
uenire. Tunc irat alma
chius vehemter iussit
eam ad domu sua redu
ci. et in sua domo flam
mis balnearis conte
mari. Cumq in calore bal
nei sui fiusset inclusa et
super incendia nimia
lignorum pabula minis
trent die integro et nocte
tota quasi in frigido do
lio illibata pstitit sam
tate? ita ut nulla pars
membrorum eius saltem
sudoris signo lassaret.
Qd cu audisset almachi